

ment og ikke af medlemslandene. Det er altså en stadig snævrere union, som der jo også står i unionstraktatens formålsparagraf.

Dansk Folkeparti har et forslag til en helt anden vision. Vi vil gerne være med på visionsdebatten, men det er en anden vision, vi har, end den, statsministeren giver udtryk for. Det er en vision om et Europa, der består af lande, som er selvstændige, og som er suveræne. Det er et Europa, hvor landene selv bestemmer, hvor Danmark selv bestemmer eksempelvis, om Jyllands-Posten må reklamere for tobak. Det er et Europa, der respekterer landenes selvbestemmelsesret til at bestemme, om eksempelvis 12-årige må gå med ugeavisen en onsdag eftermiddag. Det er et Europa, hvor landene selv bestemmer, om danske statsborgere eksempelvis for Danmarks vedkommende skal overvåges pr. satellit. Det er et Europa, hvor landene selv bestemmer, om vi vil have grænsekontrol, hvor vi selv bestemmer, hvem vi vil lukke ind i landet, osv., osv. Og så selvfølgelig et Europa, hvor landene med det som udgangspunkt samarbejder konstruktivt med sine nabolande om de fælles problemer, man selvfølgelig til enhver tid som demokratiske lande skal samarbejde om.

Men det er en hel anden vision end statsministerens. For Dansk Folkeparti at se er den her vision forudsætningen for fred på lang sigt. Det er forudsætningen for, at vi kan tale om et Europa som et fredens projekt. Statsministerens projekt er ikke et fredens projekt. Statsministerens projekt er en centralistisk styring af de europæiske lande, en central styring, hvor landene skal indordne sig det europæiske samarbejde.

Dansk Folkeparti er grundlæggende tilhænger af, når det så kommer til det specifikke omkring udvidelsen, at de ansøgerlande, som vi har foran os, de 11 ansøgerlande, de lande, der ønsker det, skal have lov til at melde sig ind. Jeg kan måske allerede nu svare på et spørgsmål, hr. Ove Fich ellers ville have stillet: Jo, og Dansk Folkeparti vil også stemme for, at de har mulighed for at komme ind, uden at vi naturligvis vil forpligte os til at stemme for alt muligt andet, men vi vil naturligvis ikke forhindre lande i den nuværende ansøgerskare, der ønsker det, at blive medlem af EU.

Men vi mener ganske enkelt ikke, at EU er gearet til at optage mange lande på nuværende tidspunkt. Vi mener, at retningen af samarbejde bevæger sig hastigt længere og længere væk

fra, at EU er gearet til en større udvidelse. Og man har faktisk også med Amsterdamtraktaten bundet sig fast i en stadig mere integrationistisk politik som forudsætning for en større udvidelse. Den stadig mere centralistiske udvikling må stoppes som forudsætning for, at vi kan få en stor EU-udvidelse, som vil kunne blive vellykket.

Det kan vælgerne hjælpe os med ved at stemme nej til Amsterdamtraktaten den 28. maj. Det kan være det chok, der skal til for eliten for at finde ud af, at man bliver nødt til at sadle om, hvis man skal kunne få en vellykket stor udvidelse på lidt længere sigt.

Når det drejer sig om landbrugsordningerne og strukturfondene, som naturligt også spiller meget ind i debatten om en kommende udvidelse, må jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti på ingen måde er imponeret over de reformforslag, som på nuværende tidspunkt ligger på bordet fra Kommissionen.

Det er klart, at hvad landbrugsområdet gælder, er vi glade for, at der foreslås en omlægning af landbrugsstøtten fra at være en pristøtte til at være en individuel støtte, men jeg må nok sige, at vi gerne havde set, at det også var gået i den retning, at den samlede støtte blev nedsat, også inden for den kommende finansielle periode, selvfølgelig med henblik på en egentlig liberalisering af landbrugsområdet. Det er åbenbart ikke dét, der er på tapetet i de første udkast, vi har set, for der er det jo en anden retning, man går i. Der hæves den samlede støtte.

Hvad strukturfondene angår, er det klart, at vi i Dansk Folkeparti har den holdning, at de har antaget et for stort omfang. Vi mener også, at det er umuligt at gøre op med den svindel, der foregår med strukturfondsmidlerne, hvis man ikke ser på, at de samlede midler bør være mindre. At de så også, de, der er resterende, skal fordeles på en anden måde, kan være en anden og nok så relevant diskussion, men jeg vil gerne give dette budskab også omkring strukturfondene.

Konklusionen for os og konklusionen på den her debat bør for os at se derfor være, at vi er positive, principielt positive over for en udvidelse af EU, men at EU skal geares til en udvidelse, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremsætte følgende: